

BESTSELLER NEW YORK TIMES
ȘI PUBLISHERS WEEKLY

CELE
TRE 1 SPR 3 ZECE
MOTIVE

JAY ASHER

Caseta 1: Fața A

Salut, băieți și fete. Vă vorbește Hannah Baker. Live și stereo.

Nu-mi vine să cred.

Fără repetiții. Fără bisuri. Și, de data asta, nu vă mai cer nimic.

Nu, nu pot să cred. Hannah Baker s-a sinucis.

Sper că sunteți gata, pentru că sunt pe cale să vă spun povestea vieții mele. Mai exact, de ce s-a sfârșit viața mea. Și dacă ascuți casetele astea, atunci ești și tu unul dintre motive.

Poftim? Nu!

Nu spun pe care casetă intri tu în scenă. Dar stai fără grijă, dacă ai primit adorabila cutiuță, o să apară și numele tău... Îți promit.

De ce-ar minți o moartă?

Hei! Țsta pare un banc. De ce crezi că te minte o moartă? Pentru că ea și-așa nu mai are minte.

Țsta e cumva un fel de scrisoare de adio nebunească?
Dă-i drumul. Râzi.

Mă rog. Mie mi s-a părut amuzant.

Înainte să moară, Hannah a înregistrat un teanc de casete. Dar de ce?

Regulile sunt destul de simple. Sunt doar două. Regula numărul unu: Asculți. Regula numărul doi: Dai mai departe. Sper că niciuna nu va fi floare la ureche.

— Ce-ascuți acolo?

— Mamă!

Mă întind după casetofon și apăs mai multe butoane odată.

— Mamă, m-ai speriat, îi spun. Nimic. Am de făcut un proiect pentru școală.

Țsta este răspunsul meu standard pentru orice. Stau afară până mai târziu? Am avut un proiect pentru școală. Am nevoie de mai mulți bani? Am un proiect pentru școală. Și acum, casetele unei fete. O fată care acum două săptămâni a înghițit un pumn de pastile.

Un proiect pentru școală.

— Pot să ascult și eu? întreabă.

— Nu e al meu, răspund și frec botul pantofului de podeaua de ciment. Îmi ajut un prieten. E pentru ora de istorie, o chestie plictisitoare.

— Drăguț din partea ta, zice. Se apleacă peste umărul meu și ridică o cârpă prăfuită, un vechi scutec al meu de pânză, ca să ia un metru ascuns dedesubt. Apoi mă sărută pe frunte. Te las în pace.

Aștept până se închide ușa, apoi pun degetul pe butonul „Play”. Degetele, mâinile, brațele, gâtul, totul îmi pare gol. Nu am destulă forță să apăs un buton al case-
tofonului.

Iau scutecul de pânză și acopăr cutia de pantofi, ca să n-o mai văd. Ce n-aș da să nu fi văzut niciodată cutia aceea sau cele șapte casete dinăuntru. Prima oară a fost simplu să apăs „Play”, o nimica toată. Habar n-aveam ce urma să aud.

Însă de data asta este unul dintre cele mai înspăimântătoare lucruri pe care le-am făcut în viața mea.

Dau volumul mic și apăs „Play”.

...unu: Asculți. Regula numărul doi: Dai mai departe. Sper că niciuna nu va fi floare la ureche.

Când termini de ascultat toate cele treisprezece fețe, căci fiecare poveste are treisprezece fețe, derulează casetele, pune-le înapoi în cutie și dă-i-le celui care urmează după tine. Iar tu, norocosule cu numărul treisprezece, tu poți să iei casetele și să le duci la dracu'. În funcție de religia ta, poate ne întâlnim pe acolo.

În cazul în care ești tentat să încalci regulile, trebuie să înțelegi că am făcut copii după casetele astea.

Copiile astea vor fi dezvăluite publicului dacă pachetul nu ajunge la voi toți.

Nu a fost o decizie de moment.

Nu mă subapreciați... din nou.

Nu. E imposibil să fi gândit asta.

Sunt cu ochii pe voi.

II

Stomacul mi se face ghem și sunt gata-gata să vomit dacă mă las în voia lui. În apropiere se află o găleată de plastic cu gura în jos, pe un taburet. Dacă e nevoie, din doi pași ajung la toartă și o întorc.

Abia dacă o cunoșteam pe Hannah Baker. Eu aș fi vrut. Voisem s-o cunosc mai bine decât am avut ocazia. În timpul verii, am lucrat împreună la cinematograful. Și nu cu mult timp în urmă, la o petrecere, ne-am giugiulit. Dar nu am avut niciodată ocazia să ne apropiem mai mult. Și nu am subestimat-o niciodată. Nici măcar o dată.

Casetele astea nu au ce căuta aici. La mine. Trebuie să fie o greșeală.

Sau o glumă macabră.

Trag coșul de gunoi de-a latul podelei. Deși am mai verificat o dată, mă uit iar la ambalaj. Trebuie să scrie pe undeva adresa expeditorului. Poate că am scăpat-o eu din vedere.

Casetele de adio ale lui Hannah Baker sunt trecute de la unul la altul. Cineva a făcut o copie și mi le-a trimis în

glumă. Mâine la școală, cineva o să râdă când o să mă vadă sau o să zâmbească superior și apoi o să-și ferească privirea. Și atunci o să știu.

Dar apoi? Ce-o să fac apoi?

Nu știu.

Era să uit. Dacă apari pe lista mea, ar fi trebuit să primești o hartă.

Dau din nou drumul ambalajului în gunoi.

Apar și eu pe listă.

Acum câteva săptămâni, cu câteva zile înainte ca Hannah să ia pastilele, cineva mi-a strecurat un plic prin fanta de aerisire a dulapului meu. Pe plic scria: „Păstrează-o. O să ai nevoie de ea.” cu o cariocă roșie. Înăuntrul era o hartă împăturită a orașului. În jur de douăsprezece stelute roșii marcau diferite zone de prin oraș.

În școala primară foloseam același gen de hărți distribuite de camera de comerț ca să învățăm despre nord, sud, est și vest. Peste tot pe hartă erau numere mici, cu albastru, cărora le corespundeau numele unor firme trecute pe margini.

Îmi pusesem harta lui Hannah în rucsac. Intenția mea fusese s-o arăt prin școală, ca să văd dacă o mai primise cineva. Ca să văd dacă știa cineva ce înseamnă chestia asta. Dar cu timpul se strecurase sub manuale și caiete și uitasem de ea.

Până acum.

Pe parcursul casetelor, o să pomenesc numele mai multor locuri din iubitul nostru oraș în care trebuie să vă duceți. Nu vă pot obliga să faceți asta, dar dacă vreți să înțelegeți mai multe, urmați stelulele. Sau, dacă preferați, aruncați harta pur și simplu, eu și așa n-o să aflu niciodată.

În timp ce glasul lui Hannah se revarsă din boxele prăfuite, simt greutatea rucsacului pe picior. Înăuntru, înghesuită undeva pe fund, se află harta ei.

Sau poate că o să aflu. De fapt, nu știu prea bine cum funcționează chestia asta cu moartea. Cine știe, poate că exact în momentul ăsta stau în spatele tău.

Mă aplec în față și-mi reazem coatele pe bancul de lucru. Îmi las fața în palme și-mi trec degetele spre spate, prin părul neașteptat de umed.

Îmi pare rău. Nu a fost cinstit.

Sunteți gata, domnule Foley?

Justin Foley. Un elev din clasa a douăsprezecea. A fost primul băiat cu care s-a sărutat Hannah.

Dar de ce știu eu lucrul ăsta?

Justin, dragule, tu ai fost primul cu care m-am sărutat. Primul pe care l-am ținut de mână. Erai doar un tip ca oricare altul. Și nu spun asta ca să fiu rea cu tine, sincer. Dar aveai ceva care-mi stârnea nevoia de a fi prietena ta. Și nici până în ziua de azi nu am aflat ce anume. Dar a existat ceva... și a fost teribil de puternic.

Nu poți ■ pri viitorul Nu te poți ◀ intoarce în trecut Poți afla secretul doar ...apăsând butonul „Play”.

CLAY JENSEN nu vrea să știe nimic despre casetele pe care le-a înregistrat Hannah Baker. Hannah a murit. Și secretele ei ar trebui îngropate odată cu ea.

Dar vocea acesteia îi spune că numele lui se regăsește pe casete – și că, într-un fel, el este responsabil de moartea ei.

Pe tot parcursul nopții, Clay ascultă înregistrările. Merge pe urmele indicațiilor lăsate de Hannah, prin orașelul în care locuiește... și ceea ce descoperă îi va schimba viața pentru totdeauna.

„Din când în când, dai peste o carte pe care nu ți-o poți scoate din minte... *Cele treisprezece motive* este una dintre acele cărți și numărul unu pe lista mea de lecturi obligatorii.” – ELLEN HOPKINS

Roman tradus în 32 de limbi

Distins cu California Book Award • Inclus de YALSA (Young Adult Library Services Association) din SUA pe lista Celor Mai Bune Cărți pentru Tineri • Finalist în competiția *Original Voices* organizată de Borders • Selectat de Barnes & Noble în Top 10 al Celor Mai Bune Cărți pentru Tineri

- Nominalizat de International Reading Association la categoria *Young Adults' Choices*
- Nominalizat de Chicago Public Library la categoria Cele Mai Bune Cărți • Nominalizat de Association of Booksellers for Children din SUA la categoria Cele Mai Bune Cărți • Selectat de Chicago Public Library pe lista Celor Mai Bune Cărți • Recomandat de editorii de la *Kirkus Reviews* • Recomandare Book Sense Pick

În curând, un film produs de Universal Studios, având-o în rolul principal pe Selena Gomez.

www.thirteenreasonswhy.com

RECOMANDAT DE:

BRAVO GIRL!

BookMag
Oameni mari despre cărți bune

LEDA, imprint al
GRUPULUI EDITORIAL CORINT

Designul copertei: Andreea Apostol
Imaginea copertei: guliver / getty images

www.ledabooks.ro

ISBN: 978-973-102-446-2

9 789731 024462

www.grupulcorint.ro